

IX. ÉVFOLYAM.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

1915. 29. szám.

Budapest, július 18.

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja
a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv
szerkesztő bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre — — 12 korona

Félévre — — — 6 korona

Negyedévre — — 3 korona

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Budapest, IV., Egyetem-utca 4.

CSENDŐRSÉGI LAPOK

Szerkeszti és kiadja a M. kir. Csendőrségi Zsebkönyv szerkesztő-bizottsága.

ELŐFIZETÉSI ÁRA: Félévre — — 6 korona.
Egész évre 12 korona. Negyedévre 3 korona.

Megjelenik
minden vasárnap.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL
Budapest, IV. Egyetem-utca 4. sz.

Rangvesztés a gyanúsított egyén bántalmazása miatt.

Irta: Justus.

A törvényes szabályok nagy hatalommal ruházzák fel a szolgálatot tevő csendőrt. A »törvény nevében« tett felszólításának mindenki köteles engedelmességni és a csendőr az ellenszegülők ellen még olyan esetben is használhatja fegyverét, amikor erre más katonai ör nincsen jogosítva.

Ezt a nagy hatalmat azért adta a törvény a csendőr kezébe, hogy minél sikeresebben teljesíthesse közbiztonsági nehéz szolgálatát, nem pedig azért, hogy ezt a hatalmat a bosszujának kielégítésére vagy más törvényellenes célra fordítsa.

Természetes dolog tehát, hogy a törvény arról is gondoskodik, hogy senki a csendőr basáskodásának kiszolgáltatva ne legyen, illetőleg, hogy a másokkal szemben indokolatlanul durván eljáró csendőr a büntetést el ne kerülje.

A mi különösen a tetteges bántalmazást illeti, e tekintetben a honvédbíróságok a katonai büntető törvényt a következőképpen alkalmazzák:

Ha egy csendőr a szolgálatának teljesítése közben valakit* meggondolatlanul vagy ennek kihívó magaviselete feletti felháborodásában tettegesen bántalmaz: a csendőr a közhivatal vagy szolgálat kötelességei elleni vétségben válik bűnössé. Erre a vétségre a katonai büntető törvény 589—590. §-ában 3 hóig terjedhető szigorú fogságbüntetés és elbocsátás (lefokozás) van büntetésül meghatározva, minél fogva, ha az eset körülményei az elbocsátás (lefokozás) kimondását szükségesnek nem mutatják: az ügy fegyelmi uton is elintézhető.

Ha ellenben a csendőr a bántalmazást egyneműen a hivatalos vagy szolgálati hatalommal való visszaéléssel, az ehhez szükséges károkozási szándékkal követte el, pl. a terhellet azért bántalmazta, hogy tőle beismerő vallomást csikarjon ki, akkor a bántalmazás már sokkal súlyosabb beszámítás alá esik, mert az a hivatalos vagy szolgálati hatalommal való visszaélés büntette gyanánt büntetendő, a melyre a katonai büntető törvény

382. §-ában 1 évtől 5 évig, sőt a gonoszság és kár nagyságához képest 10 évig is terjedhető súlyos börtön van szabva. Az ilyen eset mindenkor haditörvényszéki eljárást igényel és bár a haditörvényszék rendkívüli enyhítő körülmények esetében a súlyos börtönbüntetést le is szállíthatja,* de az utóbbi (egyszerű) börtönbüntetés jogi következményétől, vagyis az elbocsátás (lefokozás) kimondásától** el nem tekinthet. A mikor tehát a csendőr a terhellet vallomás kicsikarása végett bántalmazza, ezáltal hivatalos hatalommal való visszaélés büntetében válik bűnössé és a legenyhébb esetben is börtönre és rangvesztésre ítéendő.

Mindamellet nagy különbség van az ily büntetteknek az új katonai büntetési perrendtartás életbelépése előtt és életbelépése utáni időben való végleges elintézése között. És erre a nagy különbségre akarjuk most a cikk keretében az olvasóink figyelmét felhívni.

A régi katonai büntetési perrendtartás hatályban létének idején ugyanis a parancsnokok (csendőrkerületi parancsnokok, csendőrségi felügyelők) azzal a joggal voltak felruházva, hogy az elsőfokú ítéleteket ők erősítették meg s ilyenkor az egyszerű börtönnel kimondott rangvesztést kegyelem utján elengedhették. Ha tehát a bíróság a rendkívüli enyhítő körülmények miatt nem súlyos börtönt, hanem egyszerű börtönt mondott ki, de ennek jogi következménye gyanánt a vádlottat lefokozta, — a parancsnok az enyhítő körülményeket még tovább is méltathatta azzal, hogy az ítélet megerősítésekor egyszerűs mind a lefokozást kegyelemből elengedte.

Ez azonban az új katonai büntetési perrendtartásnak 1914. évi július 1-én történt életbelépésével megváltozott, mert az új katonai büntetési perrendtartás értelmében a parancsnokokat béke idején*** (illetőleg, ha nem a hadrakelt seregnél vannak) kegyelmező jog már egyáltalában nem illeti meg és így a hivatalos hatalommal való visszaélés büntette miatt elsőfokú börtönre ítélt s lefokozott csendőrnek kegyelmet egyáltalában nem adhatnak. Akit tehát a bíróság a békebeli eljárásban jogerősen rangvesztésre ítélt, az a rangját elveszté és e

* Itt természetesen mellőzzük azt az esetet, ha a csendőr saját előljáróját vagy kölcsönös szolgálat közben az alárendeltjét bántalmazza.

* A katonai büntetőtörvény 125. §-a illetőleg az új katonai büntetési perrendtartás 309. §-ának 2. pontja alapján.

** Lásd a katonai büntetőtörvény 47—48. §-ait.

*** Rögombíráskodási eseteket kivéve.

Hegedűt, harmonikát, tárogatót,

MAGYARORSZÁG LEGNAGYOBB HANGSZERGYÁRA

STOWASSER J.

és a többi hangszereket általánosan elismert legjobb gyártón szállít.

os. és kir. udvari és hadsereg szállító, a Békézi Tárogató feltalálója. Budapest, II., Lánchíd utca 5. — Gyára: Óntóba utca 3. — Régi hangszerek javítása, vétele és becsereles. — Árjegyzék minden hangszertől külön küldetik.

tekintetben a parancsnoktól kegyelmet nem kaphat; legfeljebb a csendőrségi felügyelő veheti őt fel újra a csendőrség kötelékébe.

A napokban került az első ilyen eset az új legfelsőbb honvéd-törvényszék elé.

Egy hosszú idő óta szolgáló csendőrőrnesternél feljelentést tett egy asszony egy fiu ellen, hogy ez az őt koronáját ellopta. Az őrnester a feljelentés után a fiu szüleinek lakására ment, őt ott a késő esti órákban álmából felverte, arculütötte s a csendőrségi laktanyába kísérte, ahol egy másik csendőrrel együtt különféle bánálmazással igyekezett a tagadásban levő fiut beismerésre bírni. A fiu azonban állhatatosan megmaradt ártatlanságának erősítése mellett és másnap tényleg ki is derült, hogy az őt koronát el sem lopták a feljelentőtől, mert az illető asszony a pénzt a holnijai közt megtalálta.

A vádlottakat az elsőfoku bíróság hivatalos vagy szolgálati bűntudommal való visszaélés büntette miatt s az enyhítő körülményekre való tekintettel enyves börtön helyett egyszerű börtönre ítélte, de e mellett a lefokozásukat is kimondta. A vádlottak az ítélet ellen perorvoslattal éltek, de a legfelsőbb honvéd törvényszék a perorvoslatoknak nem adott helyet s így az elsőfoku ítélet jogerőre emelkedett s annak folytán a börtönre ítélt vádlottak a rendfokozatukat elvesztették, illetőleg a csendőrségtől elbocsáttattak.

Az új katonai büntető perrendtartás hatálya alatt tehát fokozott felelősséget vállal magára és rangvesztésnek teszi ki magát az a csendőr, aki a terhellet vallo-más kicsikarása végett bántalmazza!

A régi hadsereg.

Írta: K. Nagy Sándor kir. ítélő táblai bíró.

VII. A hadi szerszámok.

(A foka. Az íj. Ijjászok. Kopja. Kopjások. Lándzsza. Dárda. Nyíl. Nyílas viláczok. Tövez vagy puzdra. Pánczél. Vért. Sisak. Paizs.)

A mint a fentebbiek mutatják, a régi hadi szerszámok vagy eszközök — kevés kivétellel — különböztek a mostaniaktól s azok helyébe gyorsabban pusztító eszközök léptek.

Ma már ritkán lehet látni a régi felszereléseket: azért röviden ismertetem azokat.

A *foka* mint harci eszköz már régen kiment a divatból. Régen a huszárok s más lovas katonák felszereléséhez tartozott. Ma már leginkább mint bűnjelék szerepelnek falusi verselkedések alkalmából.

Az *íj* már a honfoglalás alkalmával használatban volt őseinknél s megemlékeznek arról a XV-ik században is a törvények. Ezzel lőtték a nyíllakat az ellenségre vagy vadászatkor a vadakra. Eleintén hajlított

faból, rendszeren fagyókárból készítették s a két végét *íj-hurral* kötötték össze, később ivalukura faragott faból készült. Azokat a harezosokat, kiknek főfegyverük az íj volt: *íjjászoknak* nevezték s köztük épen úgy voltak lovasok, mint gyalogosok. (Némelyek szerint a jászok innen vették nevüket: íjjász = jász.)

Kopja nemcsak hazánkban, hanem a külföldön is használatban volt, egészen a XVII-ik századig. Ez egy 2—2½ méter hosszú döfözlándzsza volt a lovas katonák részére, kiket *kopjásoknak* is neveztek külföldön, de hazánkban az ilyenek is megtartották a *huszár* nevet. Nálunk a hősök sírját rendszeren lobogós hadi kopjával jelölték meg.

Lándzsza ugyanaz volt, mint a kopja: egy hosszú vékony rud, melynek végére egy 15—30 centiméter hosszú hegyes, kétélű acél- vagy vaspengé volt erősítve. Neveztek *dárdának* is. Sokszor — így a szabadságharcok idejében is — a földműves emberek kaszájukat erősítették egy ilyen dárdanyelvére s úgy mentek «kaszabolni» az ellenséget.

Nyíl a régi keleti népeknél uadból, hazánkban gyertyán- vagy kőrisfából készült, az egyenes lövésre szánt nyíl nyelét egyenesre és vastagra, a lefelé való lövésre szánt nyílet pedig vége felé faragták vastagabban, egyik végén vashegygyel, másik végén kétszerbe helyezett tollal volt ellátva. Voltak mérgezett bogyu nyílak is. A nyíl 100—120 lépésről löve, a pánczélon is áthatott. Őseinknek kedvelt fegyvere volt s használatban maradt egészen a XVII-ik századig. Az ezzel felfegyverzett katonákat *nyílas viláczoknak* is nevezték. Hun őseinknek csonthegyű nyílaik is voltak s az egész világon ők voltak a legügyesebb és leghíresebb nyíllövők.

Tövez vagy másként *puzdra*, a vasnyílak és a nyílcsucok élesítésér szolgáló reszelő eszközök tartására használták, keskeny derékúra akasztva hordták. Némelyik drágakövekkel volt kirakva. (Így az is, melyet Attila király koporsójába tettek.)

Pánczél. Erős szövetre varrt vasgyűrűkből és pánatokból vagy érclemezekből állott, alakja olyan volt, mint az íng. Arra a czélra szolgált, hogy az ellenséges fegyverektől megóvja a testet. Készítésének módja szerint különböző nevet viselt. Uzenek: a *rostélyos pánczélíng*, mely rendszeren egymást keresztező hór- vagy ércpánatokkal s ezek közepben nagyfejű szagokkal megerősített hóról készült. A *gyűrűs vas-íng*, melyen a vasgyűrűk egymáshoz voltak kapcsolva; a *lánczos pánczél-íng*, melyen a vasgyűrűk egymást csak főlég tartották, vögre a *szeges pánczél-íng*, melynek gyűrűi egy áshoz voltak szegezve.

A *vért* hasonlatos volt a pánczélhoz, azzal a különbséggel, hogy míg a pánczél csak a felső testet védte, addig a vért az egész testet befedezte és védelte,

Ha fáj a feje

ne tévóvazzék, hanem használjon azonnal

Beretvás-pastillát

mely 10 perc alatt a legmakaosabb migraint és fejfájást elmulasztja. — Ara K 1.20. — Kapható minden gyógytárban. Készíti Beretvás Tamás gyógyszerész Kispessten. Orvosok által ajánlva. Három doboznál ingy. postai szállítás.

Galiczai győzelmes harcainkból. — A vitkoveci hadi híd az oroszok elvonulása után.

vagyis a vért az egész testet befedő vas-öltözet volt. A készítés minősége szerint volt: gyűrűs, pikkelyes és lemez-vért. A vértet külföldön is véselték a lovas katonák, de mindenütt *magyar vértnek* nevezték, mivel a magyarok kedvelték legjobban.

A sisak a fej védelmére szolgált. Mátyás király 1449-ik évben kelt levele szerint: «a huszárok fejüket csucsba régződő, orrvédő rudakkal ellátott sisakkal védték». Nagyon érdekesek voltak a legrégebb őseink sisakjai. Ezek valószínűleg állati fejbőrökből állottak: oroszlán, tigris, medve, farkas s más e fajta ragadozó és más állatok fejről óvatosan lehuzott fejbőrökből, hogy annak alakja megmaradjon. Ennek célja nemcsak a harezos fejének megvédése, hanem az ellenség megrémítése is volt. Valóban különös is lehetett, midőn ezek a ragadozó állat-fejű emberek egész tömegben rohantak az ellenségre veszedelmes lándzsákkal és egyéb öldöklő szerszámokkal! Később azután a sisakot vasbronzcsal körülvett bőr képezte, míg aztán ennek helyébe lépett a bronzból készült sisak.

Paizs vagy pajzs, szintén a testvédő eszközök közé tartozott, hogy megvédje ezt a dárda és e fajta szurások és döfések ellen. Alakja és nagysága nem volt mindig egyforma. Őseinknél is használtak kerek s később tojásdad alakú paizst, mely régen az egész testet befedte, később kisebbeket készítettek, melyeket könnyebben lehetett kézzel arra az oldalra tartani, a honnan a szurás jött s azzal a szurást felfogni. A paizs hosszú oldalán bevágás volt, ahová támasztották a kopját vagy dárdát, midőn vele szurni akartak. A paizs bőrrel volt befedve, öt vagy több egymáshoz ragasztott marhabőrből készült, melyet vékony érclemez borított, szélein gömbölyű szegek erősítették a bőrréteghez. A paizs közepén rendszeren egy nagyfejű díszes szeg állott a e körül volt festve a nemesi czimer vagy más jelvény. (A paizsok alakja minden nemesi czimeren látható.) Nem tartozott épen a legkönnyebb hadiszerszámok közé, a mennyiben a kerek paizs súlya 6—7, a tojásdadé 14—15 kg. volt.

Ezek és ilyenek voltak azok a régi hadi szerszámok, a melyeket a régi harezosoknak czipelni kellett, a melyek együttvéve mindenesetre nehezebbek voltak, mint mai időben a bakák borjuja vagy hadi zsákja, a mi pedig szintén jól meg van rakva a szükséges dolgokkal...

(Vége köv.)

ÉRDEKES NYOMOZÁSOK.

Vállvetve.

Irta: Nyomozó.

(Vége.)

A károsok harmadnapra megérkeztek és a kocsi, lovakra ráismervén, így derült ki, hogy a vállalkozó szellemű cigányok, dacára, hogy 300 korona volt a zsebükben, nem skartak költekezni, hanem hogy más-ként se jöjjenek vissza üres kézzel, márczius 2-án éjjel Vágvacsán, Hadnagy Dezső nyitott istállójából két darab

lovat, teljesen felszerszámozva 780 korona értékben elloptak s a nevezett szomszédja Lócsi János udvaráról pedig kihuztak egy 140 korona értékű kocsit s a lovakat abba befogva, elnyargaltak.

De még ez se volt elég nekik. A község szélén megállottak egy darabig hallgatózni, van-e lármá, keresik-e, üldözik-e őket s mikor azt tapasztalták, hogy minden csendes, a kocsit, lovat Buérra hagyva, a három férfi visszament a községbe s csakugy találomra betörték Hanák István zárt kamrájába s onnan három sonkát és egy disznófejet 30 korona értékben elloptak.

Most már élelmiszerral is rendelkezvén, tovább hajtott a társaság Tardoskéd irányába s miután ezen községhez érkeztek is még sötét éjszaka volt, Buért ismét a kocsit őrizetére hagyva, a három férfi bement a községbe és Ványa József nyitott udvarából két darab 1200 korona értékű lovat ellopva, a kocsit után kötötték és elmenekültek.

Ezek a lopások annak idején kiderítetlenek maradtak, bár egy Garai Imre nevű egyén találkozott velök utközben a lévai országuton és megfigyelte, hogy három cigány és egy cigánynő ültek a kocsin.

Tatárszentgyörgyre érve, a lopott lovakon megosztottak a cigányok. Hadnagy Dezső két lovát Toncsi és Buér kapták, míg a másik két lo Kolompár (kakucsi) Jankónak és Istvánnak jutott.

Buér a lovat mindjárt eladta Szabó Mihály névre beszerzett járlat mellett Zelenka István ottani lakosnak 100 koronáért, hogy pedig a jövőre nézve más járattal is rendelkezék, Juraszek Mihály ottani lakostól, annak egy elhullott lovára vonatkozó járlatát 3 koronáért megvette és Radics Julecsa névre iratta. Horvát Toncsi Józsefnél és Kolompár Istvánnál a két lo meglett, így a jelentkező tulajdonosok három lovat visszakaptak.

A Lankó István kárára ellopott ág- és ruhaneműek közül Toncsinál egy L. L. betűkkel jelzett posztókalap, Kolompár Istvánnál egy pár csizma, Oláh Kati Paprika batyujában pedig két fejkendő találtatott, mely tárgyak mindegyikét káros sajátjának ismert fel.

Ez eredmény hatása alatt Toncsi a régebben elkövetett cselekményeit is beismerte, illetve nagyjából a nála talált bűnjelek alapján sikerült azokat rábizonyítani.

És pedig: a mint az a folytatólagos nyomozás során megállapított, nevezeit és a vele vadházasságban élő Horvát Bodó és még két más cigánynő 1911. évi január 11-én éjjel a Vecsés község vasuti állomásán ólomzárral lezárt vasuti kocsiból egy bál, 400 korona értékű tollat leemelték, de megriasztatván, az ellopni szándékolt tárgy visszahagyása mellett, elmenekültek.

Ugyanakkor a községben Brecsik Istvánné kávéházába betörték, de mivel ott semmi elvihető értékes dolgot nem találtak, a székeket az utcára kidobálva, otthagyták, ők pedig továbbmenve, az Uitz István lakásába törtek be s onnan 320 korona értékű ágyneműt elloptak s dacára, hogy a káros a zajra fölébredt és lármát

Galicziál győzelmes harcainkból. — Pihenő huszárok egy erdőben.

csapott, a holmikat elvitték és az alsónémedi határban Ádám Antalné pusztai kocsamárosnának 50 korona és egy félliter rumért eladták.

Beismerte továbbá Töncsi, hogy 1912. év november 16-án éjjel Vitzing Mihály taksonyi lakostól ő, Kovács György Csúrka és Kovács Sándor Vak, betörés mellett 600 korona értékű ág- és ruhaneműeket loptak s azokat szintén az előbb említett kocsamárosnának eladták.

Ugyancsak Töncsi egy más cigánykaraván társaságában, 1913. évi szeptember 25-én éjjel Komárom felől jövet Tokodon, egy utközben lopott ösztökével Neumann Miksa rövidáru üzletét feltörték s onnan 100 korona értékű ruhaneműt, majd ugyanakkor Szabó Vilmos közeli kocsamájából, szintén betörés mellett 20 korona készpénzt és 5 korona értékű dohányt és szivarokat loptak.

Ugyancsak Töncsi, az előbb említett Kovács György és Sándor társaságában 1913. évi október 13-án a Soroksár és Alsónémedi közti uton Konkoly Páltól egy 50 korona értékű bundát, ugyanazon hó 18-án Csömörön Morva István kárára 5 darab 8 korona értékű baromfit, Fromm Frigyesné kárára 5 darab baromfit és egy baltát 15 korona értékben, Vágó Lipót kárára 4 darab 34 korona értékű lópokróczót s végül Spreitzer János kárára 49 korona 62 fillér értékű különféle ingóságot, köztük egy szőrtarisnyát — mely az itt felsorolt lopásokra nézve nyomravezető bűnjel lett — elloptak.

Ugyancsak e hó 25-én a Soroksár és Alsónémedi közötti utvonalon, a kocsiján alvó Debreczeni Menyéértől egy zsák 28 korona értékű lisztet loptak el szintén együttesen.

Ezekből a lopásokból a bunda, a balta, a szőrtarisnyája és a liszleszák Töncsi birtokában még e nyomozás idején megtalálhatott.

A következő — november — hó 1-én Töncsi egyedül Berecz István ócsai lakos zárt óljából, a lakat lefeszítése után, 36 korona 40 fillér értékű különféle ingóságokat lopott el.

Két nappal később a felesége, továbbá Buér és Kovács Sándor vak társaságában Vasad községben egy kovácsmühelyből lopott feszítővassal és csoroszlyával az ottani községhezába törtek be s miután az ottani nagy Wertheim-szekerényt sem feltörni, sem elvinni nem bírták, a postaügynökség kárára ugyancsak a községhezában levő egy asztal és egy vasasláda feltörése mellett, 49 korona 80 fillér készpénzt elloptak.

De még ezzel sem elégedtek meg, hanem a községhezába egy másik szobájában talált kisebb Wertheim-szekerényt, miután annak ottani feltörésével nem akartak zajt csapni, kézen elvinni pedig nem bírták, az ajtón át kihuzva, egy a szomszédból lopott sártoló taligára tették és az udvar hátsó részéig el is tolták, de mert a taliga kenetlen tengelye nagyon nyikorgott és a közvetlen szomszéd talán ennek lármájára felébredt s az udvaron járkálva, kiabált a cselédjére, hogy keljen fel és ossze meg a jászágot, attól való félel-

mükben, hogy ezek észreveszik és meglephetik őket, a Wertheim-szekerény hátrabagyása mellett, elmenekültek.

Ugyancsak e hó 22-én virradóra, Töncsi egyedül, Zorek Ferenc ócsai lakos kárára 33 korona értékű baromfit elloptak.

A következő — december — hó 3-án már a Dunántul Madocsa községben működött Töncsi Kolompár (kakuesi) Jankóval, ahonnan Kovács András kárára két darab 1000 korona értékű lovat loptak el. Ennek a két lónak egyikét Szabó Mihály tatárszentgyörgyi lakossal 50 korona ráfizetés ellenében elcserélték, a másikat pedig Jáger József ugyanottani lakosnak, rendes járulat mellett 180 koronáért eladták. Ezeknél a két ló meg is lett.

Ezek után — december 15-én — Kovács Bodó, Kovács György és Sándor társaságában Fajszi községben jelentek meg és Kárászi Péter istállójából egy darab 200 korona értékű lovat és két lóra való 90 korona értékű szerszámot, ennek közeli szomszédja Nagy Ferencz udvarából egy 100 korona értékű kocsi loptak el s ebbe a lovat befogván, Harta községbe hajtottak s ott még akkor éjjel a Beischlag Henrik bezárt istállóját feltörték és egy 200 korona értékű lovat elloptak s azt is befogták az előbbihez s e kettős fogaton Dunaegyháza községbe kocsiztak. Itt talán a hideg miatt vagy felületességéből rosszul kötötték meg a lovakat s ezek elszabadulván, mire a cigányok észrevették, megszöktek és csapán állati ösztönüktől vezéreltetve, visszamentek a gazdáikhoz.

A cigányok azonban legkevésbé se jöttek zavarba e miatt s nohogy magoknak kelljen a visszamaradt kocsit huzniok, a következő — 16-iki — éjjel Boldoczki Sámuel dunaegyházai lakos istállójából másik két — 800 korona értékű — lovat loptak. Ezek egyikét, mielőtt befoghatták volna, elszalajtották s így csak a kezükben maradt másik lóval és kocsival juthattak el Tatárszentgyörgyre, a hol a lovat, mintún járulatot nem tudtak rá szerezni, másként hamarosan eladni nem tudták, leölték, bőrét eladták, a kocsit pedig Becker Tamás örkényi lakossal elcserélték.

Ekkor egy darabig pihentek a hosszú hajszá után, de már a következő — 1914 — év február 15-én Kolompár (kakuesi) Jankó, Töncsival, Kovács Györggyel és Sándorral Kiskunlachzázára rándult ki s ott Becze Antal kárára két lóra való 50 korona értékű szerszámot loptak el. Egy héttel később — február 22-én — ugyanott Vörös Imréné kereskedő üzletébe törtek be és onnan 180 korona készpénzt és 10 korona értékű oroszhalat, szivarokat és három ostor nyelet loptak el. E lopásokról e nyomozásban résztvevő járőrök nem tudtak volna semmit, de a 14 éves Kovács György Csúrka a többiekkel együtt ezeket is felsorolta és a lopott tárgyakból még meg volt egyetlen ostor nyelet — a melyre a káros is ráismert — a Töncsi kocsijából előadta.

Ez utóbbi lopás éjjelén, kocsijukhoz való visszatérése közben a Töncsi tyúkhüsera éhezvén, Józsa István kis-

Galicziai győzelmes harcainkból. — Orosz foglyok.

kunluczbázi lakosnak az útfélen levő zárt tyúkjárába egy nyílason át benyult és két darab 6 korona értékű tyúkot kilopott.

Itt már égett a talpak alatt a föld, tehát tovább vándoroltak s márczius 2-án Sári községben kezdte meg működését a karaván, a mennyiben Lakatos Márton (Bihar), Kovács Sándor (vak) és Kovács György (Caurka) a Serfőző Mihályné ottani lakos házába törtek be s onnan 500 korona értékű ág- és ruhaneműeket lop- tak el.

Ezzel a zsákmánnyal, miot máskor is minden nagyobb lopás után szokták, Tatárszentgyörgyre tértek vissza, mert ott Kaducsi Jankó közelében érezték magukat leg- nagyobb biztonságban és ott legkönnyebben tudták a lopott holmikat értékesíteni. Hogy pedig a márnapi viszonylátást követő áldomásíváshoz bús is kerüljön az asztalra, Alsódabasán való áthaladtukban Csajághy Béla ottani lakostól 3 darab bizott ladat 26 korona értékben elloptak.

Tatárszentgyörgyön a lopott ágyneműekből nyolcz párnát 40 koronáért mindjárt másnap eladtak a Csend- őrségi Lapok olvasói előtt az ez évi 14. számban közölt „A gavallér tolvaj” cz. közleményből már ismert K. M.-né- nak, a kinél azok meg is találtattak.

De belekeveredett a cigányokkal való összeköttetése folytán az előbb említett közleményből szintén ismert K. I. is az orgazdaságba, a mennyiben a mult évi február 15-én Nagy Károly és társai cipészek kárára, szintén az említett karaván tagjai által elloptott 25 pár csizmából egy párt megvett s ez ő nála — az ugyan- azon károsoktól lopott 20 pár gyermekcipőből pedig egy pár a Buér kislia lábán — megtaláltattott.

Ezzel aztán ennek a közel 7000 korona kárösszeggel járó mintegy harmincz rendbeli bünesének, úgy vár- megyére kiterjedő nyomozása befejezést is nyert. Tizen- négy tettes, hat orgazda és temérdek bűnjel volt a nyomozó csendőrség kezében azokon az élőállatokon kívül, a melyeket, miután károsok az azokhoz való tulajdonjogukat kétségtelenül igazolták, azoknak vissza- adtak.

Hanem, mint rendszeren minden nagyobbszerű dolog- nak vagy műnek akad valami szépséghibája, s a nyo- mozás sem fejeződhetett be hiba nélkül.

Már a tényvizlat szerkesztésére került volna a sor, mikor az ezt megelőző este, szakadó esőben, természeti szükségének végzésére kéredzett a banda feje: Kolompár (kukuesi) Jankó s bár erre nézve még a nyomozás ele- jén megmondta Balázs őrmester, hogy még az élmát is őrizni kell, mégis a szükséges óvatosságot szemelől tévesztve, a sötét éjben, szakadó esőben, csupán egy csendőr őrizete alatt engedték ki az udvarra, a honnan — miután a jelzett kérése csak a kimenetelre való ürügy volt — mindjárt az első pillanatban felhasznál- ván a csendőr figyelmetlenségét és az esőtől való huzó- dozását, megugrott és a bilincset is magával vive el- menekült.

Az ennek folytán támadt zűrzavarban aztán Horvát József Toncsi is felhasználta a kedvező alkalmat s az ide-oda kapkodó altisztek és csendőrök sorfala közt ő is kimenekült a szobából s mire ezek a meglepetéstől magukhoz tértek, szintén megszökött. Szóval a legöre- gobbek, a kik a banda fejei voltak, a kik az összes ki- derített lopásokban résztvettek, elszöktek s úgy látszott, hogy el is kerülik a büntető igazságszolgáltatás sújtó kezét, mert szökevény cigányt kézrekeríteni egyike a legnehezebb feladatoknak.

A következő nap minden irányban való táviratozások és telefonálásoknak mégis lett annyi eredménye, hogy Toncsit az aszóli őrs egy járőre elfogta és visszakísérte Vácshartyánba, a honnan aztán, nehogy újabb hasonló esetek ismétlődjenek, mindjárt be is kísérték őket a pestvidéki kir. ügyészséghez.

Kolompár (kukuesi) Jankó azonban közel egy évig élvezhette a szabadság örömeit, míg végre az elfogásá- val leginkább törődő Balázs és Gólyán őrmesterek addig kutattak és nyomoztak utána, hogy utóbbinak folyó évi február havában, a Balázs őrmester által beszerzett ada- tok alapján, sikerült őt a császártöltési hatóságban elfogni.

Éppen esztendeig tartott a bűnvádi eljárás ebben a rendkívüli honyodalmas bűnyűgyben és folyó évi márczius 26-án, négy napi tárgyalás után, meghozta a pestvidéki kir. törvényszék az ítéletét, a mely szerint Horvát József Toncsit hat évi, Kolompár Juli Buér két és fél évi, Kovács Kolompár István két évi fegyházra, Lakatos Márton Bihar egy évi és három hónapi, Kancsár István hat hónapi hártóma, Juraszík Mihály egy hónapi, Oláh Kati Paprika három hónapi, Kecskés Mihályné 14 napi fegyházra, Zelenka József 5 napi elzárásra, mint főbűn- tetésre, a 14 éves Kovács György Caurka pedig javító nevelésre ítéltettek.

Négy cigány ellen, a kiket kisebb jelentőségű vét- ségek terhelve s az ügyészség mindjárt az ügyési nyomozat megejtése után szabadlábra helyezett és pedig Kovács Sándor vak, Kolompár Mari Selype, Kolompár Lidi Kácsai és Lakatos Erzi ellen, miután a tárgyalásra meg nem jelentek, a törvényszék köröző levelet bocsá- tott ki. Kolompár Kukuesi Jankó és Ádám Antalné, miután előbbi ebbe a tárgyalásba már nem volt hevon- ható, utóbbi pedig betegsége miatt meg nem jelenhetett egy már kitűzött főtárgyaláson fognak felelni a terhőkre már eddig is behízonnyított többrendbeli büntettekért.

Az orgazdik közül kettő ellen az ügyészség a vádat elejtette, kettőt pedig, miután a hozzájuk került lovakat jóhiszeműleg és rendes áron vették meg Kolompár Kukuesi Jankótól, a törvényszék a vád és következményei alól felmentett.

Ezeket az ítéleteket már a kir. ítélőtábla is helyben- hagyta.

Sokat tanulhattak ennek a nyomozásnak lebonyolítása alatt mindazok, a kik részt vettek benne és gyarapít- batták ismereteiket és tapasztalataikat a régebbi altisz- tek is.

Egyet azonban, t. i. azt, a mit körülötte a Csendőrségi Lapok különféle közleményekben és különféle megszólítási esetek felsorolásával már többször hírdetett, hogy a kőborezűgágyra sohasem lehet eléggé figyelmesen vigyázni s hogy az azok őrzésével megbízott járőr sohasem lehet eléggé óvatos és előrelátó; saját erkölcsi kárukon mindannyian megtanulhattak.

Az Isonzo vidéke,

Hadvezetőségünk jelentéseibe új helynevek kerültek bele az olasz háború következtében. A karintiai és tiroli batárharezok mellett az Isonzo-folyó vidéke a fő ütköző hely, mely minden hivatalos jelentésben szerepel.

Az Isonzo-völgy és Gradiska egymáshoz tartoznak. Gradiska a hercegegre emelt Görz és Gradiska grófságnak egy községe. A grófság, a mely a Habsburg-monarchiával az 1500. év óta egyesítve van, kivéve az 1809-től 1814-ig terjedő időt, a mikor Franciaország tartotta megszállva, «korona-tartomány»; Triest városával s annak távolabbi környékével, valamint Isztria örögrófsággal egyetemben ez alkotja az osztrák-illyriai partvidéket, a melynek körülbelül 250,000 lakosa van s ezeknek jó a fele délszláv, míg olasz csak körülbelül 85,000 van. A német elem gyöngye; mindössze 4000 lakossal van képviselve.

A korona-tartomány a keleti olasz batáron (Friaul) fekszik; délkeleten, az ismert Pontebba batárállomásnál kezdődik s nyugati határa közel a tengerparthoz Cormonet és Cervignanot érinti. A vidék, különösen az Isonzo völgye pompázatos szépségével tűnik ki. Középső és északi részében még a legutóbbi időkig nem volt vasút s így nehezen volt megközelíthető. Az 1906-ban megnyitott wocheini vasut, a legdélibb része a nagyszerű osztrák alpai átjáróknak, a Pybrn-vasut, a Tauern- és a Krawanka-vasut azonban megoyították a vidéket s a vasutak lehetővé tették a részben vad, részben kies, de mindenképen fölöttébb regényes Isonzo-völgynek alapos megtekintését.

A partvidéken az első állomás Podbro; közvetlenül a 6339 méter hosszú wocheini alagut, déli kijáratánál fekszik, a mely alagut a Juli-alpok atolsó kővezét föri át. Itt kezdődik a vasuti pályának technikai tekintetben legérdekesebb része. Itt kerül a vasut a Bacavölgybe és később az Isonzo völgyébe. Grabovo állomásig nyolcszor megy keresztül a vasut a folyón részben kő-, részben vasútidakon. Egyik érdekes technikai építmény a másikat követi. Alagutak, viaduktok, töltések, hidak váltakoznak szakadatlanul. St.-Lucia--Tolmein állomásnál mesébe illő kép nyílik a Felső-Isonzo-völgy hegyláncolatára. A vonat innen a szűk meredek sziklaösvényekkel körülvett völgytorok szélén megy tovább, a melyen keresztül tájékozva özőnlük az alpai vízárulat.

Az Isonzo magasan fenn a hegyiségben ered a Juli-alpokban a 2655 méter magas Juluz csúcsnyulványain. Kevéssel azelőtt, mielőtt a triesti öbölbe torkolana, nyolcz kilométernyire Monfalconetól délre a Edobba nevet veszi fel és ott már hajózató is, de csak mérsékelt arányokban. A mint a folyó az imént vázolt hegyesorost elhagyja, tisztá, zöldszinü és lecsillipodott habjai vaktóan fehér sziklák között haladna tova, a melyek az évezredek folyamán fantasztikus formákat és alakulásokat öltöttek magukra. A völgy most már kiszélesedik és a környék délies karaktert ölt. Olajfák, fügefák és ciprusok tűnnek fel és kiterjedt szőlőkultúra húzódik a folyó, az országot és a vasut mentén. Az egész Isonzotörtélet gyöngye a festői fekvésű Canale, a mely a környék összes települési közül elvitatathatatlanul a legszebb tájképet nyújtja. Salcano állomás előtt keresztülszeli a vasut az Isonzo-völgyet, egy áthidalás segítségével, a mely a legnagyobb ma is fennálló kőből való vasuti hid. Kétszázhusz méter hosszú és ivének legmagasabb pontja 36 méternyire emelkedik az Isonzotükre fölött. Középső ivnyílásának 85 méter a szélessége.

Nemsokára elérkeztünk Görz és Gradiska hercegegsített grófság fővárosába, Görzbe. Kies fekvése van s házai egy dombon csoportosulnak köralakban s a domb tetején van a görzi vár s egy másik csúcson a Castagnavizza-kolostor. Magas töltéseken és viaduktokon halad tovább a vasuti pálya kisebb-nagyobb alagutakon át, a melyek Repen-Labor környékén a Karst több földalatti üregjét érintik. A mikor a vasut kiér a magasan fekvő s 1053 méter hosszú Opicina-alagutból, a világ egyik legnagyobbterű panorámája tárul a szem elé: 300 méter mélységben ott csillog az Adriai-tenger hatalmas sikkja, a mely délnyugati irányban látszólag a végtelenségig terjed, mialatt délkelet felé fehérén világító falvak és házesoportok veszik körül s a legkülső végén ott van Triest, a felséges fekvésű Adriaváros, a Levánte felé irányuló nagy tengeri kikötő, Ausztria Hamburgja, a mely megvesztegetően emelkedik ki a kék habok közül.

KÉPEINKHEZ.

Galicziai győzelmes harezainkról

Virágfakasztó májusi napokban megindított galicziai offenzívánk győzedelmesen halad előre az egész fronton. A magzavart orosz hadseregek úgyszólván meg sem állhatnak a mindenütt sarkukban levő szövetséges seregek előtt. Folyton újabb és újabb támaszpontokra, védelmi vonalakra húzódnak vissza, de még őssze sem szedbetik magukat, még nem is rendezhetik szétszórt csapatalkat, már rajtuk ütnek hős csapatunk, tovább ütük a holtrafáradt ellenséges seregeket mindenütt. Hosszasabban nem tudnak ellentállani sehol.

Bukovina keleti határán már Besarabia területén portyáznak felderítő járőreink; Lemberg-től keletre egészen a Bug vonaláig nyomultak előre a szövetséges seregek, északon pedig győzedelmes harezokban küzdik le és szorítják vissza Lublin felé a Visztula és a Bug között álló, azokat a Tanev-vonalra támaszkodó erős orosz seregeket, a melyek feledni akarták a Visztula keleti partján levő orosz védelmi vonal déli szárnyát és hátát. Megismétlődtek a tíz hónap előtti kraszniki és mosceci csaták és a szövetséges hadvezetőség már hivatalosan is bejelentette ezeken a területeken való győzedelmes előnyomulását.

Azok a csaták, melyek most Krasznik körül folynak, mind nevezetes és különösen fontos mozzanatai a galicziai offenzívának. Fontosságuk nemcsak abban nyilvánul, hogy a nagy orosz seregetesteket sikerült visszavetnünk mindenütt orosz területre, hanem abban is, hogy ez az előretörés megkönnyíti az Orosz-Lengyelországban operáló szövetséges seregek előnyomulását is, ezeknek a Visztula nyugati partján való eddig is győzedelmes barcaikban és ez által a bekerítés veszélyével fenyegetik az ellenséget annak dacára, hogy ezeken a területeken fekvő minden községet már előzetesen erős védelmi művekkel fontos támaszpontokká építettek ki.

Ezok a megerősített helyek és a csapataink előnyomulásának feltartására irányuló azok az ellenséges intézkedések, hogy a bátráló ellenség mindenütt, a hol csak ideje és alkalmá van rá, mint az a képeink egyiken is látható, hidak felrobbantásával, utak elrontásával stb. igyekszik a szövetséges seregek előrehaladását akadályozni, ideig-óráig gátolják is csapataink gyors előnyomulását, de eme akadályok elhárítása ma már jelentéktelen semmiséggé törpül el azok mellett a kérdések mellett, a melyeket a Gorliczétől kezdődő hosszú vonalon idáig való haladásukban a szövetséges seregek kifejtettek.

És, ha figyelembe vesszük, hogy az orosz csapatoknak napenként újabb és újabb ezrei kerülnek a szövetséges seregek fogságába s tőlük ezeken felül ágyúkat, gépfegyvereket és ténylek hadiszert is zsákmányolván, ezzel is napról-napra gyengítik az oly hirhedt orosz gözbengur ellen álló erejét: teljes bizalommal nézhetünk a jövő elé, mert ezeknek a győzelmeknek bizonyára döntő hatása lesz majd a többi ellenségeinkkel szemben való fellépésünkre is.

HIREK.

Az internátus vagyonának gyarapodása. Az annak idején tervbe vett csendőrségi nyugdíjpótló megvalósítása végleg elejtetvén, az e célra közadakozás útján összegyűlt és kamataival együtt 1145 K 34 fillérré emelkedett összeg, honvédelmi miniszteri rendelet folytán, az internátus alapjához csatoltatott. Ezenkívül adakoztak az internátus javára: Wácsek Ferenc, nyugállományú es. és kir. vezérőrnagy, budapesti lakos 100 K, Gombos Ferenc, dunaszekesői lakos 100 K, Földvári Hirotsu őrmester, őrmesteri előléptetése alkalmából 5 K, Simon Károly, felsőpulyai őrsbeli csendőr, véglegesítése alkalmából 10 K. Az első hadikölcsönre az internátus vagyonából történt jegyzés után is immár 1050 K kamatot mutathatunk fel, mint a mely összeg szintén egy lépést jelent a nagy cél megvalósításához.

Pénzfintézetek hadikórháza, Budapest, I., Fehérvári-út 102. szám. Mult évi november hó 1-én létesült 1500 lónyi létszámra. Fenntartják: a budapesti nagy pénzfintézetek, melyek az összes költségeket sajátjukból fedezik. A kórház az európaszerte ismert operateur: Manninger Vilmos dr. egyetemi magántanár, törzsorvos vezetése alatt áll, kinek mintegy 28 orvos segítkezik. Ápolónők és B.-osztályú népfelkeltők tartják fenn a rendet. Napi ellátás: reggelre tejes kávé két db zsemelével, ebédre három tál étel, uzsonnára tejes kávé két db zsemelével, vacsorára egy tál étel. Figyelemmel arra, hogy a fenntartási költségek nem a kincstart terhelik, a csendőrség egyénei a betegápolási díjak fizetése alól fel vannak mentve s így betegségük tartama alatt is

teljes illetékiük élvezetében megmaradnak. Eddig csak egy magyar csendőr jelentkezett felvételre, a mi kizárólag annak tulajdonítható, hogy legénységünk nem ismeri a kórházat. Nagyon üdörös lenne, ha a harcstéren küzdő bátor és vitéz legénységünk ezen kórház létezéséről tudomást szerezne és sebesülés vagy betegség esetén ide kérné felvételét. Felvilágosítást szívesen ad a kórház gazdasági hivatalának vezetője: Hein György főhadnagy-számvivő.

KÜLÖNFÉLÉK.

A háboru befolyása az időjárásra. Nippaldt német tudós egy természettudományi folyóiratban nemrégén azt bizonyította, hogy a gyöngö telet és a sok esőt a háború, illetőleg a nagy esőzés okozta. A háborúnak az időjárásra való hatását véglegesen azonban csak akkor lehet megállapítani, ha elegendő anyag gyűlik össze. Különbséget kell tenni a robbanások mechanikai hatása, a lángok és a füst hatása között, továbbá figyelni kell arra is, hogy az időjárás egyes elemeire miként hat az ágyúzás. A zivatar a lövöldözés kétségtelenül megnebezíti. Ez fokozott mértékben áll a jégképződésre; hiszen a néphit régóta tartja már, hogy az úgynevezett «viharágyúkkal» megakadályozhatni a jégesőt. A viharágyúknak jelentősége néhány év óta letűnt, mert kiderült, hogy a gyakorlati hasznuk igen jelentéktelen. A zivatarra vonatkozóan Lachmann tanár statisztikát közöl s ebben mutatja ki, hogy a katonai gyakorlóterek fölött 23 százalékkal kevesebb zivatar volt, mint a környéken. Az eső tömegére azonban igen előnyösen hat az ágyúzás. Ebben is még nagyobb mértékben az éjjeli fagyok kimaradásában a főszerep azonban a füstfelhőknek jut. Itt is különbséget kell tenni: az égő falvak füstjének a változásban nagyobb része van, mint az ágyúfüstnek. Mindezek után arra a következtetésre kell jutni, hogy az időjárás változásait nem annyira az ágyúzás okozta, mint inkább velejáró mellékkörülmények.

Az orosz katonák új ruhái. Egyik németországi fogolytáborban lévő angol katonák új alsó és felső ruházatot kaptak az angol kormánytól és e tekintetben a francia foglyokról is igen bőkezűen gondoskodtak a hozzátartozóik. Az oroszok azonban teljesen elhanyagolva maradtak; tehát a németek segítettek az inségükön. Persze gondosan ellenőrizték, hogy hasznát veszik-e a velük gyakorolt jótékonyágnak és így derült ki, hogy ötven orosz a tiszta fehérnemeűeket elásta a földbe. Mikor ennek az oka után kérdezősködtek, azt felelték, hogy a háború befejezése után ezekben az új fehérnemeűekben akarnak huzatérni.

Német katonák löversenye orosz földön. Egy berlini újság a minap érdekes jelentést küldött a lapjának. Egy meghívott orosz városban löversenyt rendeztek a német katonák. A hadsereg frissességére igen pompás bizonyíték, ha néhány kilométerrel a front mögött a tisztek lóra pattannak azzal, hogy most löversenyt rendeznek. A versenyre mindenfelől jöttek: a lövészárkokból, az útegek mellől, a tréntől és a lovas csapatoktól. A löverseny megkezdődött. A máskor oly szimpompás mulatságon most egyetlen szín dominált: a csukaszürke. A birói páholyban tőbornokok ültek. Köröskörül pedig mindenfajta katonák, tisztek és közlegények. Mindenki örvend a már rendkívüli élvezetnek, a melyben nemsokára része lesz. Lovon, kocsin, autón, gyalog jöttek, kinek a hogy módjában állott. A kocsik

HIVATALOS RÉSZ.

SZEMÉLYI ÜGYEK.

Legfelsőbb elhatározások:

Ö császári és apostoli királyi Felsége folyó évi július hó 5-én Wienben kelt legfelsőbb elhatározásával legkegyelmesebben lénevezni méltóztattott:

a m. kir. csendőrség állományában:

századossá:

1915 július hó 1-ével:

később meghatározandó ranggal:

Szinte Gábor főhadnagyot, a VII. számú csendőrkerület állományában;

főhadnaggyá:

1915 július hó 1-ével:

1915 július hó 1-ei ranggal:

somlyói és óvári Szilágyi Elemér hadnagyot (I. rangszám) a II. számú csendőrkerület állományában;

hadnagykká:

1915 július hó 1-ével:

1914 november hó 1-ei ranggal:

a következő zászlósokat:

Bodóky Lászlót, (6. rangszám) a VII. számú csendőrkerület állományában; továbbá

1915 márczius hó 1-ei ranggal:

Rutich Józsefet, (6. rangszám) az V. számú csendőrkerület állományában.

Áthelyeztetik:

A m. kir. belügyminiszter urral egyetértőleg:

1915 július hó 1-ével:

Takácsy Dezső, VII. számú csendőrkerületbeli főhadnagy, petrozsényi szakaszparancsnok, hasonló minőségben a VIII. számú csendőrkerülethez: Aradra.

Előléptettek:

örrmesterré:

a cs. és kir. hadsereg-főparancsnokság által:

1914 október hó 18-ával:

Horváth József I., II. számú csendőrkerületbeli őrsvezető cz. őrmester és Garai Pál, V. számú csendőrkerületbeli csendőr;

Szerkesztői üzenetek.

T. J. népfőlkelő. Ha nyomós okai vannak, kérheti szolgálati uton.

Visszajönnek. Nem.

Szalma. A tóbetri csendőrséghez való beosztását kérheti.

M. A. Háború tartama alatt nem.

M. J. csendőr. 1. Nem számít. 2. A 12. évben. 3. Felsőg-körvény. 4. Szolgái és altiszti állásra. 5. A csendőrségnél is törölve lettek.

D. J. csendőr. Az őrszolgálatkezelési utasítás határványai mérvadók.

Büszkeség. 1. Asszonyok közötti torzalkodások elintézésére nem vállalkozunk. 2. Nem értjük az esetet!

Érdeklődő. Az világítja, a ki az általányt kapja.

Fehér szegfű. Kávéház nyilvános helyiség; kaszinó nem.

A. B. L. Az őrszolgálatkezelési utasítás határványai mérvadók.

Remény. 1. Nem számít be. 2. Több nevezhető ki.

Lukács J. A nyugdíj adó alá esik.

P. J. szakaszvezető. Nyugdíját II. fokozat szerint bélyegezett nyugta ellenében megkapja.

Sz. J. 1. Beosztása törvényes. 2. Nem. 3. Igen. 4. Nyugdíját nem kell visszatérteni.

Talányok megfajtése. Lapunk ez évi 27. számában közölt fejtörők helyes megfajtése: Képtalány: «A harag rége a megbitás kezdete.» — Trófiás kérdések: «1. Hegyet völgy nélkül. 2. Szolgáló.» — Szótalány: «Eke.» — A beküldött megfajtások közül egy sem volt helyes.

Magyar Köztisztviselők és Állami Alkalmazottak Takarékpénztára

Köztisztviselői kölcsönök törlesztésre.

Előlegek értékpapírokra.

Családi házak és telepek létesítése.

részvénytársaság

Budapest, VII., Rákóczi-ut 76. sz.

— Telefon 153-44. szám. —

Alaptőke 2.000,000 korona.

Kölcsönök lakbértelítés ellenében.

Külföldi pénznemek vétele és eladása.

Sorsjegyeknek részletre és készpénzért való eladása.

Előadunk betéteket takarékpénztári könyvecskére. 1. Oly takarékléteket után, melyeket hat hónapi felmondási idő lekötele mellett helyeznek el intézetünknel, 6% (hat) betéti kamatot fizetünk (A tőkekamatadó levonásával). 2. Oly takarékléteket után, melynél a betéví az I. pontban jelzett felmondási időt ki nem köti, 5 $\frac{1}{4}$ % (öt és fél) betéti kamatot fizetünk (A tőkekamatadó levonásával).

Előleget nyújtunk értékpapírokra, sorsjegyekre, vidéki intézetek részvényeire.

Személyi kölcsönöket fel ösítünk kezesség mellett vagy jelzálogos biztosíték ellenében, jutányos kamattétel mellett. Utalványok, intőzvények és cheques beszedését elvállaljuk igen mérsékelt költségek felszámításával. Veszünk és eladunk értékpapírokat, idegen pénzeket.

1915 január hó 1-ével

a cs. és kir. hadsereg-főparancsnokság által:

Taliga István, Marczell Miklós és Spányik Mihály,
V. számú csendőrkerületbeli csendőrök:

1915 május hó 11-ével:

a cs. és kir. 2. hadsereg hadtápparancsnokság által:

Lévai Albert, V. számú csendőrkerületbeli őrsvezető
ez. őrmester;

1915 július hó 1-ével:

a m. kir. VI. számú csendőrkerületi parancsnokság által:

Kárpáti József, Galló István és Gábiel Dénes őrs-
vezető ez. őrmesterek;

őrsvezető ez. őrmesterré:

1915 április hó 26-ával:

a cs. és kir. hadtáp-főparancsnokság által:

Veres József II., II. számú csendőrkerületbeli csendőr
ez. őrmester;

1915 június hó 9-ével:

a cs. és kir. 2. hadsereg-parancsnokság által:

Gulyás Mihály, VI. számú csendőrkerületbeli csendőr;

1915 július hó 1-ével:

a m. kir. VI. számú csendőrkerületi parancsnokság
által:

Bazsika Ferencz, Mátyás János, Domonkos Ferencz,
Kardos István II., Losonczy Ferencz és Szabó Lajos II.
csendőr ez. őrmesterek;

a cs. és kir. 40. gyalogezred-parancsnokság által:

Gombás József, VI. számú csendőrkerületbeli csendőr
ez. őrmester;

csendőr ez. őrmesterré:

1914 október hó 18-ával:

a cs. és kir. hadsereg-főparancsnokság által:

Kocskés István I., II. számú csendőrkerületbeli csendőr;

1915 február hó 1-ével:

a cs. és kir. Hoffmann hadtestparancsnokság tábori
csendőr törzstiszteje által:

Veres Mihály, II. számú csendőrkerületbeli csendőr;

1915 június hó 6-ával:

a cs. és kir. hadtáp-főparancsnokság által:

Tolnai Jeromos, II. számú csendőrkerületbeli csendőr;

1915 június hó 12-ével:

a cs. és kir. 4. hadseregparancsnokság által:

Spitzer Márton, II. számú csendőrkerületbeli csendőr.

Katonai szolgálati jellel való ellátás:

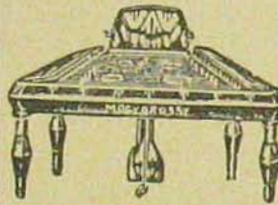
Hantal József, VI. számú csendőrkerületbeli őrmester-
július hó 8-ával az I. számú. Matyas János, ugyanezen
csendőrkerületbeli csendőr. a III. osztályú legénységi
katonai szolgálati jellel láttattak el.

Lovaglási jutalomdíjban részesítették:

A m. kir. VI. számú csendőrkerület állományában:
Bécs Károly őrmester 4 darab, Vincze János I. őrs-
vezető ez. őrmester pedig 2 db 10 koronás aranyból
álló jutalomdíjban.

CZIMBALOM

Legújabb szab. acél-
szerkezettel részletek.

Csodaerős. **GRAMOFON**

(tisztá hangú beszélgép) 25 kor. s feljebb. — Hozzá:
Fedák Sári, Király, Edgass, Berecz, Bonci,
Caruso-tól legújabb lemezek 3 K 60 f.

HEGEDÜK világírú meste-
rek hű utáizatal.

Fuvolák, tárogatók, csellók, harmonikák,
stb. — Hárok. — Javítási műterem stb.

Számos kitüntetés a jó munkáért.

■ ■ Árjegyzék ingyen. ■ ■

MOGYOROSSY GYULA KIR. SZAB. HANGSZERGYÁR
BUDAPEST, RÁKÓCZI-UT 71.

SZÁNTÓ JÓZSEF

gépáruháza 17 év óta létezik Szegeden, a városi bérpalotában

Képes nagy ár-
jegyzékem díj-
talanul küldöm.

Képes nagy ár-
jegyzékem díj-
talanul küldöm.

Egyedül nálam kaphatók a Helcal, Premier, Postielon,
Britania, Eska és saját összeállítású legkedveltebb hegy-
kerékpárok. E gépekből hadseregünk részére is szállí-
tottam. Pathé tünéklő beszélőgépek, lemezek és varró-
gépek óriási választékban, kedvező rés letfizetésre is.

Várnay és Fia, Budapest, VI., Gyár-utca 26.

Nyomtatványok

Sapkák

Keztyük

Kardbojt

**Celluloid kezelő és
nyakravaló**

Czipőkrém

Fegyverzár

Borotváló készlet

**6, 10 és 20 éves
szolgálati kereszt**

stb. stb.

Nagyvárad, Ralikovszki-ut 24. Szeged, Kárász-u. 9.

Vitézségi éremszalagok raktárunkon kaphatók.

Mindennemű felszerelési tárgyak
dus raktára olcsó árakkal.

Nyári szürke és szőrmekeztlyük nagy választékban
olcsó árban kaphatók.